

Fantasia

Nälkäpeli -sarja tarjoaa lukijalle haastetta

Suzanne Collins: Vihan liekit

Suomentanut Helene Bützow

WSOY 2010

354 s.

Amerikkalaisen Suzanne Collinsin Nälkäpeli -trilogian toinen osa Vihan liekit tempaisee lukijan takaisin Nälkäpelien maailmaan. Sarjan ensimmäinen osa ja nimikkokirja Nälkäpeli esitteli lukijalle 12 Vyöhykkeestä koostuvan tulevaisuuden maailman, jota hallitsee Capitolin tyrannimaiset vallanpitäjät. Muut Vyöhykkeet koostuvat nälkää näkevistä työläisistä, jotka elättävät Capitolin runsaudessa elävää väestöä. Nälkäpelit ovat antiikin Rooman ”leipää ja sirkushuveja” -tyyppinen viihdemuoto, jossa kaikilta 12 Vyöhykkeeltä valitut kilpailijat taistelevat arenalla elämästä ja kuolemasta.

Nälkäpelissä Vyöhykkeen 12 urheat kilpailijat Katniss ja Peeta selviytyivät hengissä ja voittajina kammottavasta kilpailusta. Capitolin katkeruus voittajaparia kohtaan kytee, samoin Vyöhykkeillä elävä kapinahenki. Capitolin hallinto on murenemassa, joten presidentti Snow käynnistää Nälkäpelin uudelleen keskittääkseen kansan huomion muihin asioihin. Katniss ja Peeta joutuvat takaisin peliin. Selvää on, että hallinto haluaa parin hengiltä. Tällä kertaa Katniss ja Peeta tietävät ja tuntevat tulikokeen johon joutuvat, mutta silti parin edessä oleva haaste vaikuttaa ylivoimaiselta.

Collins on luonut huiman teoskokonaisuuden, joka on niittänyt suosiota ympäri maailmaa. Jos mahdollista, Vihan liekit lyö laudalta sarjan ensimmäisen osan, joka oli erinomainen. Sarja on kiehtova sekoitus tieteiskirjallisuutta ja fantasiaa, joka ei raakuutensa vuoksi sovi nuoremmille lukijoille. Yhteiskuntakriittisten näkökulmiensa ja persoonallisten henkilöhahmojensa vuoksi sarja tarjoaa haastetta lukijoille, jotka kaipaavat etenkin perinteisestä scifistä tai fantasiasta poikkeavaa kirjallisuutta. Collins on myös taitava kirjoittaja, mikä heijastuu kaikkeen – kokonaisuus on paketti, joka imaisee lukijan sisäänsä eikä laske ulos ennen kuin tarina on luettu kannesta kanteen.

Teksti Maria Loikkanen